

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1982

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 46

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111
ΤΗΛ. 3248941 - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Θ. Δ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Ι. Δ. ΠΑΓ-ΖΑΝΘΣ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ ΟΜΑΔΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ του Γιάννη παϊζάνου

Τα κύρια άρθρα των δύο προηγουμένων φύλλων αφιερώθηκαν στα 100 χρόνια της απελευθέρωσης της Θεσσαλίας το πρώτο, σαν ελάχιστο χρέος σ' αυτός που θησιάστηκε για τη δική μας λευτεριά και το δεύτερο στη μικροκαρξήγηση που είχε σαν αποτέλεσμα να καθυστερήσει η έκδοση της «Ν» δημιουργώντας δικαιολογημένες ανησυχίες στους χωρικούς και τους πολλούς φίλους αναγνώστες μας.

Κρατώντας το λόγο μου, δε κύριο άρθρο στην εφημερίδα μας θα είναι η εθνική καλλιέργεια, μέχρι να γίνει πραγματικότητα, συνεχίζουμε και από φύλλο αυτό την τιτάνα προσπάθεια, που ελπίζω βλέπουν σωστή με κανείς δεν ανασκουμπώνεται να βοηθήσει τους χωρικούς των τριών χωριών μας να πάρουν την μεγάλη, την σωστή απόφαση για να έρθουν από τη μιζέρια, να ιδούν κι' αυτό το θεού πρόσωπο.

Δικαιολογώ κάπως τον σκεπτικισμό των αμπελοουργών των τριών χωριών, αναλογιζόμενος πόσο έχει εξαλειφθεί η κοινωνία σήμερα, σε σημείο να δίνει ο παραγωγός τα προϊόντα του για να καμμάτι ψωμί κι' αυτό λαϊκό για να φτιάσει στον καπνοβλαστή απ' τους μεσάζοντες, σε τετραπλάσια και πιο πάνω πολλές φορές, τιμή.

Είναι αδύνατο λοιπόν μόνιμους να πάρουν ποιότητα από φασαί αν δεν τους συμπαρασυνθούν οι αρμόδιοι όπως είναι ο κρατικός φορέας με τους γεωπόνους της Καρδίτσας και ο Γεωργικός Συνεταιρισμός Καρδίτσας με

τα στελέχη του Οίνουποιου του. Θα γίνονται ποτέ οίνουποιος στην Καρδίτσα αν δεν υπάρχουν τα εξαιρετικής ποιότητας σταφύλια των 3 χωριών μας που παρά λίγο να είχαν πάρει ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΣ φέτος;

Ποτέ.
Δεν άμφισβάλлю πως οι γεωπόνοι μας και οι αρμόδιοι του Οίνουποιου θα προθυμοποιήθηκαν να πείσουν τους χωρικούς μας, το νίζοντας τα πλεονεκτήματα μιας ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ και τον τρόπο εξαχιστοποίησης των μειονεκτημάτων.

Πολλές φορές τόνισα πως η «Ν» πρόβλημα θα δημιουργήσει σε κύριο άρθρο τις απόψεις των γεωπόνων μας και των αρμοδίων του Οίνουποιου, με μέχρι τώρα δεν πήραμε κάτι σχετικό. Δεν θα κωραζόμαστε να περιμένουμε, άσκει να το τομήσουμε, έτσι και καθυστερημένα.

Επειδή ανούθυνα ακούστηκαν λίγα δυσμενή σχόλια για το ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ και ε- παιδή από την αρχή τόνισα πως δεν είναι ειδικός για ένα τόσο μεγάλο θέμα, (άπλως την ιδέα έφριξα), τολμώ να εκθέσω μια νέα σκέψη μου προς τους χωρικούς, τους γεωπόνους μας και τους αρμοδίους του Οίνουποιου και θα χαρώ αν έχουμε κάποιο διάλογο.

Αντί του ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΜΠΕΛΙΟΥ με τα γνωστά μειονεκτήματά του, δεν θα ήσαν προτιμώτερο ή δημιουργικά ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ;

Δυσ - τρέψις ιδιοκτήτες γειτονιών
● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 2η σελίδα

Γενικές συνελεύσεις

Την Κυριακή 24 του Γενάρη θα γίνει Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Μεσσηνολιτών με θέμα: 'Απολογισμός Παπραγμένων Διαχείρισης, προποσίηση Καταστατικού.

Λόγω της σοβαρότητας των θεμάτων καλούνται όλοι οι χωριανοί μας να παραβρεθούν στη Γενική Συνέλευση για να μη χρειασθεί να αναβληθεί για την άλλη Κυριακή, αλλά και όλοι με την πείρα τους, με την ζωντανία τους και την θερμή αγάπη τους προς το χωριό να βοηθήσουν το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου στην επιδίωξη των στόχων, για το καλό του χωριού.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Ο Πρόεδρος
ΠΑΝΑΓ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΘΕΟΣ
Ο Γενικός Γραμματέας Ο Γενικός Γραμματέας
ΣΩΚΡ. ΠΟΛΥΖΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΖΙΑΖΙΩΠΟΥΛΟΣ

Την Κυριακή 17 του Γενάρη θα γίνει γενική Συνέλευση του Συλλόγου Κρουσενιτών με θέμα : 'Απολογισμός Διαχείρισης και Παπραγμένων.

Λόγω της σοβαρότητας των θεμάτων καλούνται όλοι οι χωριανοί μας να παραβρεθούν στη Γενική Συνέλευση για να μη χρειασθεί να αναβληθεί για την άλλη Κυριακή, αλλά και όλοι με την πείρα τους, με την ζωντανία τους και την θερμή αγάπη τους προς το χωριό να βοηθήσουν το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου στην επιδίωξη των στόχων, για το καλό του χωριού.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Ο Πρόεδρος
ΠΑΝΑΓ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΘΕΟΣ
Ο Γενικός Γραμματέας Ο Γενικός Γραμματέας
ΣΩΚΡ. ΠΟΛΥΖΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΖΙΑΖΙΩΠΟΥΛΟΣ

Η Γενική Συνέλευση των Μεσσηνολιτών θα γίνει μετά το γρό. Σχετικά θα γράψουμε στο άλλο φύλλο.

Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 31 Ιανουαρίου 1982 και ώρα 10 π.μ. στα γραφεία του Συλλόγου Λυκούργου 10 (Ομόνοια) θα κόψουμε την πίττα του Συλλόγου.

Για το λόγο αυτό προσκαλούνται όλοι οι χωριανοί και οι φίλοι μας με τα παιδιά τους να τιμήσουν την γιορτή αυτή που θα είναι και μια πρόσθετη επαφή με ταξό μας.

Η γιορτή αυτή θα είναι και μια ευκαιρία να προμηθευθούν οι χωριανοί μας, τις προσκλήσεις για το χωριό, λόγω του περιορισμένου αριθμού αλλά και να προσφέρουν κάποιο μικρό ή μεγάλο δώρο για την Λαχειοφόρο του χωριού.

προσφέρουν θα τυπωθούν σε κατάστασεις που θα είναι σ' όλα τα τραπέζια της τραπέζιας αυτής αλλά και θα δημοσιευθούν στη ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ για μια προβολή των όσων θα προσφέρουν κάποιο μικρό ή μεγάλο δώρο.
Τό Δ.Σ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 13 Φεβρουαρίου 1982 πρότε Σάββατο μετά την άποκράση και ώρα 8 π.μ. θα γίνει ο χορός μας στην ίδια όπια πάρα κίονα του ΧΟΛΜΤΕ-1 πίσω από το Λιάντο. Μιχαλακοπούλου 50, τηλέφωνα 748.822.

Η όπιαρχη, όρχήστρα του Ενωδοχείου Τό έπιμελημένο φαγητό του ΧΟΛΜΤΕ-1 που θα είναι για πρώτο τυρόπιτα ταψιδό, για δεύτερο μασχάρι ψητό με γαρνιτούρα από χόρτα, σαλάτα όποχης και παγωτό της φωτιάς. Τό κοστί γήμα διαρκείστο τόσο που οι έκνοποίηται και ένα γαρύ πότη φυσικό χωριό ιδιαιτέρη πληρωμή και ή συστακά ψυχή τητή της προσκλήσεως 800 όργ, θα μάς χαρίσουν ένα αξέχαστο άποκράητικό γλέντι.

Μέ άφήσηση του Ενωδοχείου, ό αριθμός των προσκλήσεων θα είναι περιορισμένος για να κρατηθεί ή διασκέδαση σε όψηλό επίπεδο, παρά την οικονομική ζημιά της έπιχειρήσεως, γιατί άπειροθυμάστε κυρίως στους χωρικούς να προμηθευθούν έγκαιρα παραξηγήσεως όπως πάροι.

Τραπέζια έκτός των έπισημων δεν θα κρατηθούν. Ούτε θα πάρα σαι στην κίονα χωριό προσκλήσεις κινείας.

Προσκλήσεις διακίθενται από τους κ.κ. ΚΑΤΣΑΚΟ Θ. τηλ. 713. 273, ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΓ-ΖΑΝΟ τηλ. 6510.454, ΖΟΥΚΑ ΚΑΤΙΝΑ τηλ. 7668232, ΖΑΦΕΙΡΗ ΧΡΙΣΤΟΥ, τηλ. 7771.603 και ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΝΙΚΟΛ τηλ. 5131.096 έξοφλούντας τό αντίτιμό τους.

Σ' όλους τους χωρικούς και τους φίλους μας κάνοση έκκληση να προσφέρουν δώρα για την λαχειοφόρο 'Αγορά, για να ει- ναι πλούσια, από την όπια ό Σύλλογος έπιδιώκει κάποια οικονομική ένίσχυση.
Τά όνόματα με τά δώρα όσων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΝΤΑΓ-ΡΑΓΑ

'Ακροβάτες πολιτικοί

γιατί προήφθησαν λίγο περισσότερο από τους Γάλλους, μη θέλοντας ούτε άπλή παρατήρηση να διατυπώσω γιατί είχα διαρκώς σ' αυτά μου, τα στοιχήματα: Μια μαργαρίτα έκοψα να δω αν μ' άγαπάς. Κι' έκεινή, ή άφιλότιμη, μουσε πως με γελάς.

Και τό άλλο: "Αχ μαργαρίτα αχ μαργαρίτα έσύ που έβρεις της καρδιάς μου τον καρμό.

"Αχ μαργαρίτα πέρ την άλλη έσύ που έβρεις πόσο άγιάτρευτα πονώ.

Όμως, είναι καρμό γ' όψι- σουμε τους ρομαντισμούς και διατηρώντας όσο γίνεται τό... σε- εασμό σε μια κυρία, να πομμε μερικά παίρνοντας άφορή από

ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗ
ΒΑΓΙΑ Μ. ΤΣΟΥΛΑ

να θανάτωσε έκεινα τον 'Ακροβάτη της Κοινωνιολογίας Κί Γ. ΒΕΛ- τρου, που δημοσιεύθηκε στα «ΝΕ Α» της 27 και 28 Ιουλίου, όπου ανάλαβε με σπάνια παρατήρητικ

τητα τα τελευταία γεγονότα στη χώρα της κ. Μαργαρίτας.

"Αν δεν κάνω λάθος, είναι δύο χρόνια από τότε που ανάλαβε πρωθυπουργός. Έπιγρεκαμένη άσφαλώς από την έποχή της Λισάδας (έτσι λέμε την Έκισάδα στο χωριό μου) της μεγάλης, νόμιμα ότι μπορεί να γυρίσει τον ποσό της ιστορίας προς τό πίσω. Μόλις έγινε πρωθυπουργός, άρχισε να σπρώχνει τον τροχό προς τό πίσω, με άπειλές και άφορι- μούς πως, θα καταγγίσει τό... παραλιόμο, σαν να έπρόκειτο να άφαιρέσει τον τίτλο κάποιου λόρ- δου, τό συνδικαλισμό, δεν θα έπι- τρέψει τις άπαργίες, σαν να έλε- γε ότι, δεν θα έπιτρέψει τό... γόμο μεταξύ έμοφλοφίλων, και πολλά άλλα χωρίς να σκεφθεί τό 2.800.000 άνεργους — ήταν

ανάλαβε, που έφτασαν κίσιος τό 3.000.000 και κάθε μέρα αύξάνονται, και τό όπια, δεν άπαρχο- λούσαν τό Λισάδα τη... μεγάλη, γιατί έπως μάς κηθάναι ό κ. Βέλτσος, ή Λισάδα και ή έποχή της, που πάρασε ά ν ε π ι σ τ ρ ε π τ ι, διοχέτευε τους περιθωριακούς τους άνεργους, στις άποικίες, έκκατα τους δ ο υ λ ο υ ς 'άγγλους, κυρίως, άλλων δ ο υ λ ο υ τ ω ν 'Οκα- γενών!!

Δέν έκκατα ή κ. Μαργαρίτα να κάνει έναν άπλό λογαριασμό ότι: Στά τρία έκατομύρια άνεργών, άντιστοιχούν κατά μέσον όρο, άλλα 3 άποια που σημαίνει δώδεκα έκατομύρια στύματα, που σημαίνει 21.000.000 μισό- λες, που παθαίνουν... άγκώλωση και τ ρ ι ζ ο υ ν άσχημα όταν δεν κινούνται για τον προ- ορισμό τους.

Κι' όλα αυτά που; (στος όρο- μους των δημοκρατικών μεγαλό- ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 2η σελίδα

"Όταν πριν από λίγες μέρες σ' ένα σημείωμά μου, που πήρε τη θέση χρονογραφήματος στη μηνιαία εφημερίδα Νεβρόπολη, μίλησα σχετικά με τις επιμεδα- σεις κρατών σε άλλα κράτη όού ναμα, άνάφερα — με συμπάθεια — και την κ. Μαργαρίτα Θάτσερ, πρωθυπουργό της άλλου Μαγάλης Βρετανίας, που κυβέρναγε τό... κύματα, όγλαδή την Έθρόγενε σχεδόν όλόκληρη με τις επιμεδα- σεις - κατακτήσεις!

"Έχοντας όπ' όψιν μου αυτό που λέγανε κάποτε οι Γάλλοι — δεν έβρω αν έξακαλοούθου να τό λένε κάρμα — ότι: Τή γυναικά, δεν την δέρνουν, ούτε μ' ένα κου- λούδι, προσπάθηκα μ' όσον τό σεδομó σε μια... Μαργαρίτα, που έκτός των άλλων, όνειρε ά πάντηση και στους άμφισβάλοντες έρωτευμένους, να πώ πολύ λίγα για την πολιτική της σαν πρωθυ- πουργό της 'Αγγλίας, χωρίς ν' άναφερθώ στα έσωτερικά προβλή- ματα της χώρας της κι' αυτό

ΔΥΣΚΟΛΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ

του Σωτήρη Λαδία

Αυτόν τον μήνα, ο Μάικ Χέστον, ο παγκόσμιος γιγαντός ημερικανός διασκελετομορφολόγος, θα γιορτάσει την εβδομηκοστή επέτειο του γενεθλίου του.

Ανήκει ο Έντβιν στις λίγες χιλιάδες παρσίτων ημερικανών που μπορούν να πούν με θάρρος και περηφάνεια ότι ζήσανε στην γη τους δίχως να τους ταπεινώσει καμιά έρμωρα, έρω, έρως, από την τρομαχτική προσπάθεια που χρειάζεται για το αυτό δύναμη σήκωμα του ποτηριού.

Κάποτε, όταν ο Μάικ ήταν 5 χρονών, τον ρώτησαν τι θέλει να γίνει...

«Θέλω να γίνω έρμωρα!» φώναξε ο παρσίτος παιδίκο ένθενα και ο νεαρός Μάικ: «Πα πάντως, τούτη έκανε την έντονη τη μέρα ξαφνικώς χρονοκρίσιμη: η μητέρα του λιγοθύνησε, ο πατέρα του άρπαξε το μπουκάλι του «όθιου» κι έφυγε οίκογενικώς φίλος που παρενοχλείται στην αφή, διάσχυσε να φύγει, μπουρμουρίζοντας κάτι για «προδοσία»...

Την άλλη μέρα το παιδί έφυγε για κάποιο ειδικό γυμναστήριο σκατόριο... Τό άφισον να ξαναγορτίσει σπίτι του μόνο αφού οι γιατροί αποφάνθηκαν πως η επιθυμία του να γίνει έρμωρα έφηγεται με μια προσωρινή κρίση παρακώσεως.

Τώρα ο Μάικ είναι εβδομήντο χρονών κι απομυζάται να γιορτάσει τα γενεθλικά του με τον πιο άπλο τρόπο.

Τό μεσημέρι θα τον ζυψηρεί ο κημικέρης σείοντας άπαλλά κ' αν από τό κ'ότι του ένα μέτρο χρονομυζήματα των 2000ων Δολαρίων. Ο σείονς αυτός ήγος έχει πάνω στον Μάικ τό ίδιο λακτώδες αποτέλεσμα με τό ξεβόλομα μπουκαλιού ο' ένα άλλουλικό: Τόν ζυψηρεί ένα στιγμή από τόν πιο ελπίθον.

Όπως και νάναι δημοσ θάζον άδικο να πούμε τόν Μάικ τέλειο παρσίτου.

Τό παιδικό του παρεμυζή για τό επάγγελμα του έρμάτι δέν πέρασε άδικο κ' άφησε τό ήγη του ο' όλη την ψυχική ζωή του Μάικ.

Ήσαι, λόγω χάρι, όταν σκόπενα να γιορτάσει πανηγυρικά τά έφηντα έννά του χρόνια, έρριξε ένα ύπαινημό πως θάθελε έστω και για ένα τέταρτο να δουλέψει παρσίτικα. Δήλωσε λοιπόν στους δημοσιογράφους πως πολλές φορές παρικόλοθησε τόν αρχιθαλαμηπόλο του να ξεβουλώσει μπουκαλιό σκαπάνιας και θάθελε, παρ' όλο τό μόθη που έχει κ'ό τη ή δουλειά, να καταπιστεί προσωπικά με τούς φελλούς του τη, τη φορά.

Η άλαφρομυαλή άπειλή του Μάικ Χέστον να δουλέψει στο γυμναστήριο της Νέας Υόρκης και άπότομη πτώση των χρόνων γράφων.

Την ίδια μέρα, οι μεγαλύτερες ημερικανικές έφημερίδες κυκλοφόρησαν με τεράστους τίτλους:

Ο ΜΑ-Ι-Κ ΧΕΣΤΟΝ ΑΝΕΙΛΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑΝ. «Τάζις της Νέας Υόρκης».

ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΣ ΜΕΛΕΤΑ ΔΙΚΕΤΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Τχολούριος της Φιλαδέλφειας.

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΠΕΡΙ ΕΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΕΣΤΟΝ. «ΝΤΥ-ΠΡΟΤΣ ΝΙΟΥΣ».

ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ Γ Χ Ο Σ ΤΡΕΛΛΑΙΝΕΤΑΙ. «Ταίκαγο Λιράλντ».

Οι φοβέρες του Μάικ Χέστον να καταπιστεί με παρσίτικη δουλειά προκάλεσαν όλόκληρο χαίμαρο από πικρά λόγια των φίλων του...

Μερικοί τόν προειδοποούσαν για έκτοση ταυτότητα, ενώ άλλοι πρότειναν να κυκλοφορήσουν υπογράφες και έκκλήσεις να μείνει ο Μάικ στο κρεβάτι του την ή-μέρα εκείνη, προς άφισον του 2 μερικανικού τρόπου ζώης.

Ο Μάικ υποπόρησε μπροστά στην τόσο έντονη πίεση, παρτάχτη την έπακοστικη του ιδέα, και άνέθεσε στον αρχιθαλαμηπόλο του τό ξεβόλομα των μπουκαλιών.

Άλλά η άνακραγή που προκάλεσε περίου τόν έκανε πιο προσωπικό.

Τις τελευταίες μέρες κάλεσε μια πρές - κόμμερα και δήλωσε ότι, φέτος δέν προδέκεται καμιά απόκλιση από τη συντηρημένη τάξη της μέρας...

Θά σκωθεθεί, όπως πάντα, τό μεσημέρι, θά προσηματιστεί, θά κοιμηθεί με - δύο ώρες, θά γειμμάσει, θά άνακαθηθεί, θά σουπάσει, θά πιει την, συντηρημένη του δόση και θά πάει για ύπνο. (Θά πάει έννοείται ότι ο κημικέρης θά τόν κοιμάλήσει στην κρεβάτοκαμάρα και θά τόν δάσει άνάμεσα στις κουβέρτες).

Τυκτόχρονα, άστόσο, ο Μάικ αίπα και την επιθυμία του, να πάει άφοθ έσκωραστεί μια - τού μέρες, ο' ένα έρμωρα να δουλέψει δουλεύουν οι άλλοι. Η τόσο άπροσδόκητη αντιμετώπιση των προβλημάτων της έρμωρας έκανε ελπος ν' άνασυχήσει... Θά έν

τέξη τάχα ο πολυκατομμορφόλος σε τόσο άκνήμιστο φόρτο, όταν μαλίστα υπολογίσουμε ότι ο Μάικ κλάνσε τόν έρμωρατό του με πολύχρονο υπολογισμό κερδών και τούς σωδακ γάμους του; Πόσο κερδο, λένα, μπορεί να κρητάσει οέ τός δύσκολη ζωή;

Οι ίδιοι σημείωναν ακόμη ζοή προσεκτικη παρακολούθηση της σωματικης έρμωρας είναι τίς κυρκατικη από την ίδια την δουλειά. Και άναφαρον τό παραδειγμα ενός άλλου άκατομμορφόλου, που παρικόλοθησε κάποτε για λίγα λεπτά πως δουλεύουν έρμωρα δαδαίνας και κορπάχιας τό πο που άνακράστικη να πάει για έξη μέρες σε κάποια λουτρόπολη.

Εκτός άπ' αυτό, μερικώς φίλους τόν Μάικ άναυχαί και ή ή θεκή πλανά τό προβλήματος. Τό παντοειδώς παχυνθεί τοί διασκελετομορφολόγος με την ιδέα της παρσίτικης έρμωρας μπορεί να γεννησει στους ημερικανούς τό κέφη: ο' άλήθεια, για τό λόγος δέν δουλεύει; Και τι θά γίνει αν άρχίσουν να σκέπτονται για τό τρόπο ζώης των άλλων άκατομμορφόλων;

Κυκλοφορεί ή φημη ότι σε κάποια λέσχη, έκατομμορφόλων συζητείται έντατικα τό πρόλημα: Μπορούν οι ημερικανοί διασκελετομορφολογοί, έν τούς άνακράστον να έρμωρατούν, να θεωρηθούν, σαν μια μειονότητα που υποδάλεται σε δικηρίσεις και καταθύνεται και να καταφύγει τότε στον ΟΠΗ για παράδωον των βασικών δικαιωμάτων των ανθρώπων;

Οι καλύτερα πληροφορημένες πηγές βεβαιώνουν ότι, κατά πλάνου πιθανότητα, θά κατορθώσουν να κωσόν τόν Μάικ να παρσίτευει τόν τυροδοστικό σκαθιό της έρμωρας ο' έρμωρατος και να διατηρήσει την φήμη του έφου γου παρσίτου.

ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ. Λεων, όπου οι άνθρωποι, έχουν πλάτος λόγους να κλάι και να κλάει και χωρίς τή διακρούσθ να της άκονορίας, έδώ και πολύ καιρό! (Ρ. Βέλιτος στο Γιο). Να κλάιτε!!

Ο έ ν θ ρ ο π ο ς, θα κρητεί πολλές φορές, από χαρά ή από λύπη, και στη μια και στην άλλη περίπτωση, αυτό τή διακρούσθ αναφύκτικα μαγική, φανερόντος Α Χ Θ Ρ Ω Η Ι Δ Ι !!

Όπως τή διακρούσθ από φτώχεια πείνα, δυστυχία, φανερόντος άπέφαντη, άπελπισία είναι πικρά, είναι κωτά κι' άλλοιμοιο ο' κ' τούς που δέν καταλαβαίνουν αυτή τή διακρούσθ! Άλλοιμοιο ο' κ' τούς που δέν καταλαβαίνουν τόν πόνο της μέρας που κλάιτε, γιατί δέν έχετε να θώσατε στο παιδί της ν... Χ Ο Ρ Τ Α Σ Ε Ι Ι !!

Άπό τό ίδιο έρμωρα τού κ. Βέλι του, μαθαίνουμε ότι οι παρσίτες της κ. Μαργαρίτας, κρινονται τα αποτελέσματα της πολιτικης της και τή γεγονότα που άκολούθησαν έφ κίτις της, δέν διασταν να τήν στείλουν με έπιθετα, καθόλου τ έ ε ν τ λ ε μ ι κ ε ά π ω ς! Κτηνόδη νομισματική πολιτική της κ. Θάτσερ και «ήλιθα γουάικα», όπως τή φώναζε άνοικτό μέσα στη δουλή ένας δουλευτής κλπ.

Ήμεις που έτουμε να βλέπουμε τή συμβαίνοντα από κάποια άλλη σκοπιά και δέν μας έξφισκον τή γεγονότα που έξφισκον στη Άγγλία γιατί τή παρμίναχια δέν θά άλλαξουμε τή στάση μας άπέναντι στην κ. Μαργαρίτα. Θά πούμε μόνο λίγα λόγια και όποιος θέλει άκούει, όποιος δέν θέλει, τό κρημα στο λαίμο του.

Σ' ένα γράμμα μου που έστειλα στον κ. Ρήγγου όταν ανέλαβε τή καθήκοντά του σαν πρόεδρος των ΗΠΑ έλεγα ότι: «Η πολιτική μοιάζει μ' ένα σκαθί ταυτομένο πάνω σε μια χαράδρα, ο' αυτό τό σκαθί περνάει οί άκροσ ό ή ε π ο λ ι τ ι κ ο ς ή ή ε τ ε ε ς !! Η ιστορία άναφέρει λίγους, που κ'άπορθεσκον να φτάσουν στην άπάνανη πλανά, οι άλλοι, ή πλειοψηφία, γκρεμίστηκαν... στη χαράδρα!»

Κυρία Μαργαρίτα, Στις μέρες μας, πολλές λέξεις, έχσκον τή σημασία τους όπως και πολλά ή έψώματα, έχσκον τό θεός με τό όποιο τή αντίκρησκον οί... ένδικηρήμενοι. Σήμερα άμέτρητοι ένθρωποι θεωροούν τόν έκαστό τους ίκανό για όλα, ακόμη και για προφθοποργό. Χάρις ο' κ'ότη την άπόλαση, φτάσαμε στο σημείο να βλέπουμε στα άνώτατα έψώματα, άπίθια πρβωπα. Πόσο άπ' γ'ό τούς τή κατάφεραν; Η ιστορία πολύ λίγους άναφέρει, οι ύπόλοιποι, έχσκον την... παρσίδα και τό χειρότερο, τούς περιφρόνησκον ή φήμη, ή δόξα και τέλος ή ιστορία!

Σεις, φτάσατε στο άνώτερο ή-ξίωμα, γίνατε προφθοποργός, από νια τάχη για μια γουάικα. Όμως κ'όθε μέρα που περνάει σημαίνετε και μια άποτυχία γιατί: Γιατί άρχίσατε τή θηταία σας από την άνάποδη. Παρικόλοθησε τή αποπεράτωση της έρμωρας έπί 8 όλόκληρα χρόνια.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Δ. ΜΗΛΑΤΣΙΣ Ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

κοινωνικές παρσιζορήσεις τή στιγμή που έρχεται να τή άξήσατε, λόγω πληθοπορ, άναργία κλπ, για να άκολουθήσατε τόν κ. Ρήγγου στον ψυχρό πόλεμο και στο γάλλο τόν έξοπλισμόν! Και κ'ότι άλλο, διαθέσατε 8.000.000 λίρας για τούς γάμους τού διαδύχου τού θρόνου, πότα: Στο βασίλειο τού 20ου κ'όνο, όταν και οι ποί κ'αποστερημένοι άφρικανοί και άσιάτες - ποίς ήρχα εθθόναται για' κ'ότη την κ'αποστέρηση: «Αν θέλατε μες τό λίγο - - - καταργούν αυτός τούς θεομους, γιατί έπαφην να πιστεύουν σε ε' θεολα, σκαλμένα από τούς διάφορους θεούς, και τό χροσάφ: που θ'αίνα με τόν ιδρώτα τους, θά τό ξεδαθούν για σκαλίτα, νοσοκομεία, έιδιλοθήμας κι' έγ: για χροσές... λακώνας!!

Εκτός αν ένδομύως πιστεύετε, ότι και στη χώρα σας, ο θεομους έφτασε στο τελευταίο του και θελήσατε μ' αυτόν τόν τρόπο, να - λαμπρινετα τό κ'όκνωιο άρχικα τού - . Ο ήρωϊσμός ένδηλωναται με πολλούς τρόπους, ένας άπ' αυτούς ο τιμώτερος, είναι να όμολογήσει κανείς τήν άποτυχία του και να παρσίτευει, πριν χάσει τήν έσοροποία του, στο τ ε η τ ο με ν ο σ χ ο υ ο ν !!

Βάγιος Μ. Τσοόλας
Σ. Σ.: Διαθέτοντας τό κείμενο αυτό ο κ. ΒΕΛΙΤΟΣ (Υπαρχηγός Κοινωμολόγος) έστειλε στον κ. ΒΑΡΙΑ ΤΣΟΥΓΑΑ με κάρτα τή παρακάτω «Σας εύχαριστώ πολύ για τή λακωνικά, με σημαντικά λόγια: Σας εύχαριστώ πολύ για τό πολύ σκαθιμένο σας κείμενο. Τό ρούφηξα κωρικλεκτικα. Πολύ φιλικά ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΙΤΟΣ».

ΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ. των ημερικανών κ'όνο με έμάδα και καλλιεργούσθ όμαδικά τ' ά-μπελίκι τους.

Τό κρημα δέν θά τούς άρνηθεί μια γαρή χρημικωδόση και τή άπακράτητες όδηγίες με τούς γεωπόνους του. Μία μπουλυτζα έπομψάει τό νέο ΟΜΑΔΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ. Όλοι μαζί και με έργατες φυτεύουν τίς κατάλληλες ποικιλίες και σε δύο χρόνια θ'άσκον τήν πρώτη μικρή σωδαϊά καλλιερ γώντας τή μηχανικά, για έργωμα, ράντικια, θειάχτομα και μόνο τό κλάδερμα, τό διαστολόϊ και ο' τ'όπος θά γίνεται με τή χέρια με όπος θά είναι συστηματικά φυτεμένο δέν θά είναι τόσο κουραστικό όπος σήμερα.

Ρήμου τήν κείφη αυτή έπος είπα και παρμίνο τή γρομής των γεωπόνων μας και τόν κρημιότιον τού οίνοποιείου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Άπό τίς έκδόσεις ΘΟΥΚΥΔΙ ΔΗΣ έκδόθηκε τό πολυσέλιδο έ: όλο τού κ. ΒΑΡΙΑ Μ. ΤΣΟΥΓΑΑ (Βουνοσιώτη) με τίτλο:

ΜΠΟΓΓΡΗΜΟΛΟΓΙ
Πρόκειται για ένα πρωτότυπο έργο που αντιμετώπιζει τή σύγχρονα προβλήματα με ένα ξεχωριστό τρόπο.
Μητρώντας άφορητή από δημοσιεύματα τού Ελληνικού και Παγκόσμιου Τύπου, σχετικά με πολλά και ποικίλα θέματα, όπως τής θρησκείας, των πολέμων, των έξοπλισμών, των παρσίτων που δυσσοδομούν, τ' άνακρέπει παρον σίζοντας τήν αλήθεια, χωρίς καμιά συγκάλυψη.

ΓΙΑΤΙ ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΕΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

● Της ΑΥΓΗΣ ΠΑΠΑΚΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
Όμως όπως το παιδί αν εκπαιδεύεται (γονείς με κοσμικά ενδιαφέροντα - αδιάφοροι. Γονείς που αναγκάζονται να δουλεύουν και οι δυο) έχουμε κακά αποτελέσματα, το ίδιο κι' αν το παιδί αλληλεπιδράσει. Τότε έχουμε τον επαναποστολισμό. Κοινωνικά ανυπότακτο που μπαίνει στη ζωή φέρνοντας παγίδες δυστυχίας.

Κάποτε μπορεί να λυγίσει (δύσκολα, τρυφερότητα, παράνοια). Όταν όμως αυτό επαναληφθεί, τότε συχνά τότε πιά έχει άσχημα στοιχεία μέσα του ή διαπροσωπικά (κάνει το δικό του και καταφέρνει και να μη τιμωρηθεί). Αρχότερα ένα τέτοιο παιδί δύσκολα θα πιστέψει στη λέξη καλήτων.

Λέγοντας ένας γονιός με κριτική: «Αυτό το παιδί δεν το θέλω κι' αυτό. Θέλω αυτό που θέλω». Από κείνη την ώρα το παιδί του δεν τον άγκαλιάζει. Γι' αυτό είναι καλύτερα να υποφέρουμε μια πρακτική ή φανταστική άδικη χωρίς αντίδραση μνησικακίας (να πεις σε μένα πέτσινα κοσάντα...). Γιατί πρέπει να έχουμε υπ' όψην μας πως παιδί που κάποτε το κάναμε να υποφέρει, τότε σ' ελπίδα του τη ζωή θα έχει κίβδηλα τα μνησικακίας σ' αντίδραση της άδικης που του έγινε. Το παιδί

Παιδί που θα νοιώσει την αγάπη των γονιών του τους άγκαλιάζει (δχι μονάχα με χάδια) με μέ τις πράξεις του. Τα παιδιά αυτά θα είναι σε θέση άργότερα να νοιώσουν αγάπη και για τους άλλους.

Παιδί που υπεραιτιολογείται, χρειάζεται σταθερή παρηγορία! Όμως οι σχέσεις ανάμεσα γονιών και παιδιού να είναι πάντα τρυφερές. Η τιμωρία είναι σπάνια κι' εφικτότητα χωρίς σπινθηρισμούς. Κι' όταν τελειώσει είναι όριστικά τελειωμένη (να μη λέμε αν το ξανακάνει, πάλι θα χάσεις το περίπατό σου...). Γιατί το παιδί δεν έχει άρρες. Ότι συμβαίνει είναι πέρα από την οποία άντλη τρόπος αντίδρασης. Οι άρχες θα έρθουν στην ώρα τους.

Σταθεροί γονείς λοιπόν για να τους αγαπήσει το παιδί με τρόπο άγνο κι' όχι για να ξεφύγει την έξοστα τους. Να μη ξεχνούν πως πώς τα φυσιολογικά παιδί έχει ανάγκη από αγάπη. Παιδί που δεν έχει ανάγκη από αγάπη, δεν είναι επιδεικτικό για μάθηση. Μεγαλώνοντας το παιδί σε χαρούμενη ατμόσφαιρα προχωρεί καλύτερα ισορροπημένα. «Ας θυμηθούμε τα παιδιά των Όρφανιστηρίων (Ολιμένα)»

Όσο όμως διαθερό είναι να κρατούμε για πολύ μέσα σε θλίψη, άλλο τόσο και να τα κρατούμε σ' ένα κλίμα τρυφής άσφαλείας (άρρωστεια - θάνατος - πόλεμος). Αιτίες οι συγκινήσεις μπορεί να φαίνονται όρμητικές με δεν είναι. Γιατί το παιδί ξεκινάει στα ανθρώπινα προβλήματα και μέσα του ξεκινάει ή συμπόνια (τροφή, συναισθηματική ή).

Πολλοί γονείς πιστεύουν πως μεγαλώνουν σωστά τα παιδιά τους με συνεχείς απαγορεύσεις (μη) και τιμωρίες. Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως το αίσθημα της μειονεκτικότητας αρχίζει με εφρονιάς και δυσάρεστες εμπειρίες

συγκρίσεις, (δεν κλέβεις τον ταβάνι... ή μη, δεν θα γίνει το δικό σου...).

Βέβαια, πολλές φορές αυτά τα κάνουμε για να του αναπτύξουμε πως κι' αν του αποδείξουμε άριστο ή με κάποια επιθετικότητα την κοινωνία του (τιποτα δεν καταφέρνει σωστά...).

Τότε το παιδί θα γίνεται καλύτερο την επιδοκιμασία που του έχει ανάγκη ή να διαρωταί αν πραγματικά είναι άνοσηρο σχετικά προς τους άλλους. Οι γονείς δεν αντιλαμβάνονται τιποτα και μια μερα οικιστώνουν πως το παιδί τους δεν ακολουθεί τους κανόνες που μονάχα αυτοί πρέπει να του δώσουν.

Όχι έχουμε υπ' όψην μας πως ένα φυσιολογικό παιδί δεν θέλει να κρισιδοτηθεί ή επιδεικνύεται, ή θύνη, κι' επιμνή, του. Θα κατακτάει όλα αυτά για να αποδείξει στους άλλους την ικανότητά του π.χ., το δίνουμε με λόγια με το απαγορεύουμε να γραφεί με μπικ. Αυτό μέλις ορεί άδικα κι' το κάνει όπως και οι μεγάλοι. Αυτή η νίκη για το παιδί έχει μεγάλη οπουδιότητα. Πολλές τέτοιες νίκες αντιδρούν με τις άμφιβολίες που έκδηλώνει ή μεγάλος καθώς σχηματίζεται το παιδί. Αυτό όμως μπορεί να αποδεικ καταστραπτική. Γι' αυτό το παιδί πιστέψει στον έαυτό του, πως νίκησε τη μη ή την άλλη δυσκολία, ενώ το πιστεύουν άνιστο να γι' αυτό. Μπορεί έτσι να κινδυνεύει. Γι' αυτό θα παρδαχτούμε με το θράμβό του κι' όχι να του αφίσουμε πως δεν αξίζει τίποτα.

Μέσα σ' αυτές τις έκδηλώσεις της έμφυτης διάθεσης, αν κάτι διακατάει, οδηγεί πολλές φορές σε αντίδραση, προς το περιβάλλον (αν ένας από τους γονείς δεν δείχνει την αγάπη του...).

Η σύγκρουση γονιών και παιδιού πρωτοπαρουσιάζεται κυρίως στα τρία του χρόνια. Μελητή και άδυστυχία του παιδιού από το ένα μέρος και ή συμπεριφορά των γονιών από το άλλο.

Τό παιδί θέλει να ξεφύγει από τη πραγματικότητα, τη πραγματική παρηγορία κι' αυτό θα φέρει σύγκρουση, φανερή ή σπονη, Μονάχα οι γονείς ξέρουν για τι γίνεται αυτό τότε μονάχα θα μπορέσουν να βοηθήσουν.

Θέλοντας λοιπόν να γλυτώσει από την πραγματικότητα (κυριαρχία γονιών) χρησιμοποιεί πολλούς τρόπους (μηνική ή τρυφερότητα). Έτσι αποφεύγει να υποκύψει. Γιαυτό κάθε φορά που επιβάλλεται μια τιμωρία (σήμερα δεν έχει περίπατο) πρέπει να εκτελείται. Αυτό είναι σπουδαίο. Γι' αυτό να προσέχουμε τη μηνική και τα λόγια του να συμφωνούν με τις πράξεις του. Μονάχα αυτές δεν είναι εύτυχημένο. Πάντα να όρισκε κι' από τους δυο γονείς την ίδια συμπεριφορά. Να του τονώνουν το θάρρος.

Η ιστορία των χαλιών του Κοινοβουλίου, λέει, ή DE GREEF δείχνει φανερά τι συμβαίνει στο παιδί που δεν το θέλει ή μεγάλος σημασία. Ζητείται τότε ένα αντίπαλο. «Αν όλα τα παιδιά του κόσμου ξαναζήτοιο άπεριόριστα αυτό το παρκέθε, είναι, όχι γιατί είναι τόσο γοητευτικό. Αλλά γιατί αντιπροσωπεύει για όλα την ίδια την ιστορία τους. Είναι ή φυσιολογική τους ιστορία. Τό κακό στη διαπαιδαγώγηση, δεν υπάρχει αν το παιδί Κοινοβουλίου είχε ταπεινωθεί ή δεν είχε σωθεί. Η έσοπη λοιπόν πώ στο αίσθημα της μειονεκτικότητας το διαδέχεται εύκολα το αίσθημα της άδικίας που όφίστανται κανείς. Αιτός ή

συνδυασμός κάνει καταστραπτικές μερικές μεθόδους: π.χ. κοροϊδία του το παιδί με φυσικό έλλειμμα (να ρουφάει τ' ήμισυ του...), Αν συνεχίσει το το λέμε και μπροστά στους άλλους χωρίς να λογαριάζουμε την ευτυχία του με πρόφαση έσοβα να το διορθώσω με, τι να κάνει κι' αυτό; Διτράφεται προς κάτι άλλο. Ήρταει ένα τρόπο να υποφέρει λιγότερο. Γι' νατι αντιπροσωπικό κλεινεται στον έαυτό του. Φεύγει στο μυστικό κοσμο....

Δύσκολα, με και άπλη ή τέλη της ανάπτυξης του παιδιού. Άφρις άδυστυχία κανόνες, τρυφερότητα, δικαιοσύνη (δχι ξεχώρισμα των παιδιών). Η πρόβος γι νατι με εύκολα με χαρά. Μή τιμωρία δικαία, δομείται να περιουσιών άστοχα ένεργεια. Άς κάναμε επιθυμητό στο παιδί να το πώ πρέπει να του γίνει επιθυμητό. Τό να θέλει να μαρτε μαζι του (έγκκεντρος). Αυτή ή ανάγκη για αγάπη συγγένει στο παιδί με την ανάγκη να ναι το έπικεντρο και τυπίζεται κατά τον ADIEE με το ένστικτο κυριαρχίας - άπαρχής ή το LIBIDO του FREUD ή έγωισμός με τη πρόχουσα έρολογία.

Μέσα σ' αυτές τις έκδηλώσεις της έμφυτης διάθεσης, αν κάτι διακατάει, οδηγεί πολλές φορές σε αντίδραση, προς το περιβάλλον (αν ένας από τους γονείς δεν δείχνει την αγάπη του...).

Η σύγκρουση γονιών και παιδιού πρωτοπαρουσιάζεται κυρίως στα τρία του χρόνια. Μελητή και άδυστυχία του παιδιού από το ένα μέρος και ή συμπεριφορά των γονιών από το άλλο.

Τό παιδί θέλει να ξεφύγει από τη πραγματικότητα, τη πραγματική παρηγορία κι' αυτό θα φέρει σύγκρουση, φανερή ή σπονη, Μονάχα οι γονείς ξέρουν για τι γίνεται αυτό τότε μονάχα θα μπορέσουν να βοηθήσουν.

Θέλοντας λοιπόν να γλυτώσει από την πραγματικότητα (κυριαρχία γονιών) χρησιμοποιεί πολλούς τρόπους (μηνική ή τρυφερότητα). Έτσι αποφεύγει να υποκύψει. Γιαυτό κάθε φορά που επιβάλλεται μια τιμωρία (σήμερα δεν έχει περίπατο) πρέπει να εκτελείται. Αυτό είναι σπουδαίο. Γι' αυτό να προσέχουμε τη μηνική και τα λόγια του να συμφωνούν με τις πράξεις του. Μονάχα αυτές δεν είναι εύτυχημένο. Πάντα να όρισκε κι' από τους δυο γονείς την ίδια συμπεριφορά. Να του τονώνουν το θάρρος.

Η ιστορία των χαλιών του Κοινοβουλίου, λέει, ή DE GREEF δείχνει φανερά τι συμβαίνει στο παιδί που δεν το θέλει ή μεγάλος σημασία. Ζητείται τότε ένα αντίπαλο. «Αν όλα τα παιδιά του κόσμου ξαναζήτοιο άπεριόριστα αυτό το παρκέθε, είναι, όχι γιατί είναι τόσο γοητευτικό. Αλλά γιατί αντιπροσωπεύει για όλα την ίδια την ιστορία τους. Είναι ή φυσιολογική τους ιστορία. Τό κακό στη διαπαιδαγώγηση, δεν υπάρχει αν το παιδί Κοινοβουλίου είχε ταπεινωθεί ή δεν είχε σωθεί. Η έσοπη λοιπόν πώ στο αίσθημα της μειονεκτικότητας το διαδέχεται εύκολα το αίσθημα της άδικίας που όφίστανται κανείς. Αιτός ή

συνδυασμός κάνει καταστραπτικές μερικές μεθόδους: π.χ. κοροϊδία του το παιδί με φυσικό έλλειμμα (να ρουφάει τ' ήμισυ του...), Αν συνεχίσει το το λέμε και μπροστά στους άλλους χωρίς να λογαριάζουμε την ευτυχία του με πρόφαση έσοβα να το διορθώσω με, τι να κάνει κι' αυτό; Διτράφεται προς κάτι άλλο. Ήρταει ένα τρόπο να υποφέρει λιγότερο. Γι' νατι αντιπροσωπικό κλεινεται στον έαυτό του. Φεύγει στο μυστικό κοσμο....

ΚΙΤΣΟΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

● Τοσ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΓΙΖΑΝΟΥ

Κάλλιο άργά, παρά ποτέ. Η άναγκώριση της έθνικης άντιστάσης από την Κυβέρνηση της Άλλογής έτω και μετά από 37 χρόνια από την άπελευθέρωση, μου κάνει επιτακτική την άποψή μου, σαν ελάχιστο φόρο τιμής να οικιαγραφίσω τις ήρωικές μορφές των άδικωχαμένων παιδιών, τότε ή και έρμιον συγχωριανών μας.

Άρχίζω σήμερα με τον άξέχα στο και γανυίο παιδικό μου φίλο ΚΙΤΣΟ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ.

Ήταν γυιός του άπέροχου από κάθε άποψη ΜΑΣΤΡΟΒΑΓΓΕΛΗ, που μαζι με δυο κορίτσια του, της παντρείας, χάθηκαν στα χέρια της μαύρης κατοχής.

Άχόριστοι, με άλλους συνομηλικούς μας από τα πρώτα σχολικά μας χρόνια, νοιώθουμε μαζι χαρές και λύπες.

Τόν θυμίζω νομίζω στα γιορτινά του την Κυριακή, παρνοστα και μες περιήμια ή τον περιήμια με μαζι με τον άδελφό μου τον Λώντα, να πήμε στην εκκλησία και μετά όδολτα στις μελισσες σαν παιδιά, ή για κολτσινα στο κικφανίο σαν άνδρες.

Δέν θα ξεχάσω ποτέ το θάρρος και την άπορατιστικότητα του όταυ θα σοβατίζονταν ό προύλος της εκκλησίας.

Ήταν δέν ήταν 11 χρόνων όταν όγγια πατώντας σ' ένα μαδέρι που ήταν στηρημένο σε δυο παραθύρα του τρούλου για να σπέρξει ένα άλλο για να κάνουν τη σκαλωσία, χωρίς να είναι δε μινες κι' άς έχασκε κάτω το τεραστιό χάος της πλακόστρωτης εκκλησίας, που αν έπεφτε μόνο σαν χαλκομάνια θα τον μαζεύαμε από τα πλακάκια της Έκκλησίας.

Δέν συνέχισε σπουδές μετά το Σχολαρχείο, με αυτό δέν τον έμ πόδός να μορφώνεται.

Η μικρή διδασκαλία του μακροδωγγέλη είχε άρατά διόλια, πέρα από τα ηρωικαιτικά και όχι για Ι.Ν. άνάγκωση. Ήταν στη διάθεση κάθε νέου που είχε όρεξη να μορφωθεί, να ξυπνήσει. Δέν έβριμι τί άλλο διάβασα από τα διόλια του μακροδωγγέλη που δέν έλλοπε ούτε ή Λημεριώτης, με δέν θα ξεχάσω τους ΑΘΛΙΟΥΣ του Βίκτορα Ούγκο. Σε κάποιες δικασίες των Χριστουγέννων, το ρούφηκα κυριολεκτικά δι τίες από το παράθυρο προς την πλατεία για ξεκούραση στα δικαίωματα.

Με τέτοιο λοιπόν πατέρα, και σήμελο τα διόλια του, με πρόσφατο το οικιαγεναικό όραμα της κατοχής, ήταν άδύνατο να μη μιλήσει στη γανυία ψυχή του ή ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΙΑΝΝΗΣ. Έτσι με το κάψιο του χωριού βρεθήκαμε όλοι στο δονό καλύοντα πρώτα για τη δική μας κι' ύστερα

του παιδιού, την προσωπική του ανάπτυξη, την έξεια του σαν άνθρωπινή ύπαρξη. Να διαπλάσει όλησδήποτε το παιδί έτσι που ν' άποδεχτεί την έξοστα των γονιών του. Κι' αυτό θα γίνει, αν είναι μαζι του τρυφεροί και άδικαιοι. Όχι υπερβολικά άυστηροί γιατί το παιδί είναι εύκολο κι' έχει ανάγκη από αγάπη και τρυφερότητα. Τ' άλλα είναι αντίθετα από τη φύση.

Τ Ε Λ Ο Σ

για την ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝΗ την λουτεριά.

Άμ' δέ. Όσο κι' αν το ΕΑΜ άγκάλιασε όλο τον Έλληνικό χώρο με 1.500.000 μέλη, με δεκάδες χιλιάδες οργανωμένο στρατό και έξι ύπουργούς στη Κυβέρνηση «Έθνικης Ένοτητας». Άλλη γνώμη είχαν οι «ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΜΑΣ» οι Έγγλέζοι.

Έτσι τον έπικό άγώνα της άντιστάσης τον διαδέχτηκε ή άδικα όμια. Οι χθεσινά συνεργάτες των Γερμανών έγιναν οι διώκτες των λαϊκών άγωνιστών του ΕΑΜ — ΕΛΑΣ.

Αυτή την εποχή ή ΚΙΤΣΟΣ βρέθηκε μαζι με τον άδελφό του τό Γιάννη στη Μούρα δουλεύοντας σαν οικοδόμοι. Στο σπίτι παρμέναν έπτά στόματα όλα μικρά τερτα και γυναικεία.

Δουλειά λοιπόν χωρίς άνάπτυλα. Όπτε σκέψη για όδολτα στις Μελισσες, ούτε για κικρφακι στο κικφανίο. Μια φορά στις 15 άπριλίου του δουλειά τ' άπόγεμα της Κυριακής για να ρθούν νύχτα στο χωριό ν' αλλάξουν τα ρούχα τους, να πληθούν, να φέρουν τον ιδρώτα τους στην οικογένεια, να ζήσει για να φύγουν νύχτα το πρώτο για το μεροκάματο.

Αυτή ή άπουσία τους από το χωριό, παρεξηγήθηκε από τους έφίμους πατριώτες, και άρχισε να τους άναζητεί ή άτυνομία.

Είνα γινιστό το κλίμα και ή λογική που επικρατούσε κείνη την εποχή, γι' αυτό και δικαιολογημένα φυλαγόταν.

Έτσι χωρίς να το καταλάει βρέθηκε καταδικωόμενος και στη συνέχεια άξιωμακόσμος στον Δημοκρατικό Στρατό παίρνοντας μέρος στον έμφύλιο, δημιουργήμα των Έγγλέζων, των λίγων άπόλεμων όηλών άπόντων στον έπικό άγώνα της κατοχής άνακτίον του άκαταχτητή (ΕΛΑΣΑ - Τάγμα Α σφαλείας) για δικό τους συμφέρο και μόνο.

Δέν ξανασημειώθηκαν με τη την άπελευθέρωση, δυστυχώς με από άπρηγής συνεχιώντων του που έκφράζονταν με θωμακρά για τον άδυστημο χαρκατήρα του και την άπαρημίλλη λεδενια του έβελίχτηκε σε μοναδική μορφή λαϊκού ήγέτη μέγρι τις τείου τείες στιγμές του (λάθους) έμφύλιου για να καταλήξει τραυματίας στο Νοσοκομείο της Καρδίτσας, άρνούμενος την θανάτωση του.

Με την τετράγωνη λογική που τον διακρίνει δικαιωθήκα πως ήταν προτιμότερος ή θάνατος παρά το μαρτύριο που έπακολούθησε των συνεχιώντων του με τα στρατιωτικά τις έφορίες, τις φυλακές, τις έκτελέσεις και τον νέο Παρθενονα της Μικρανήτου.

Χάθηκε λοιπόν ή ΚΙΤΣΟΣ για τί;

Γιατί πολέμησε τον κατακτητή γιατί δέν άνέχτηκε την ξένη κη δαιμονία, ούτε σκέψη να συμβόσει, να προδώσει τις άρχές του. Ήθελε να είναι λουτερός και ή φύσ του στερούσαν την λουτεριά, προσίμια τον θάνατο.

ΑΙΩΝΙΑ (δουτόν) ή ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ.

ΓΙΑΝΝ. Δ. ΠΑΓΙΖΑΝΟΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Του Παναγιώτη Ποδηματά Γραμματέα της Κοινότητας

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Έφυγε ο παλιός χρόνος 1981, και με πολλές ελπίδες, και προσδοκίες, μπήκαμε στο 1982. Άς εστιάσουμε λοιπόν, όπως και το 1982 εστιάθει το χωριό μας, να δει καλύτερες μέρες, και ξεκολλήσει απ' τή φτώχεια και τή μιζέρια που τό διακρίνει. Σ' αυτό πιά πρέπει όλοι όσοι έχουν σχετική δύναμη, και τρόπο, να τα διαθέσουν για τήν ένοδο. Παράλληλα μεγάλη θιά πρέπει να είναι: και ή επίδοση των Συλλόγων του χωριού μας στην Αθήνα, και τήν Κερδίτσα, και ιδίως τερα τής εφημερίδας μας «Νερό πολλή ή όποια μπορεί να πάρη πρώτη θέση εν φρονιζεί κι' κή τή αποκλειστικά για τό χωριό και δέν παρμεριζεί: ζωτικά θέματα ατόθ, όπως στο παραρτημένο φύλλο της (Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου), που παραμέρισε όπομημια και το Συνεταιρισμό Μεσενικόλα πρὸς τό Υπουργείο Γεωργίας με τό κωτό και επίμαχο θέμα τό «Μαύρο Μεσενικόλα» που άφορά δλοδίκηρη τήν περιοχή μας, για να φιλοξενήσει άρθρα τελείως ή σχετικά πρὸς τόν σκοπό τόν όποιο εκδίδεται.

Σ.Σ.: Παναγιώτη μου, δέν ά γνωθήκη ή διαμετρική του Συνεταιρισμού και τής Κοινότητας. Γράψαμε πώς λόγω στενότητας θα δημοσιεύονταν όπως και έγινε σ' αυτό τό φύλλο.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ — ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Φτωικά, χωρίς εκδηλώσεις, και πολλές επισκέψεις, γιορτάστηκαν φέτος οι μεγάλες γιορτές τής χριστιανοσύνης, λίγοι ξενητεμένοι ήρθαν να κάνουν τά Χριστούγεννα και τήν Πρωτοχρονιά στο χωριό μας, εν και οι ήμέρες ήταν εύχάριστες και ενοιαίες για ταξίδημα. Η γουρουνοχαρά στις παραμονές των Χριστουγέννων, έδωσε τόν συνήθιστο, για τίς μέρες αυτές τόνο, σφάχθηκαν πάνω από 100 γουρούνια. Τα κάλαντα των μικρών παιδιών και τής μικτής ομάδας των μαθητών του Γυμνασίου, ανήγγελλαν τό χωριό συνο γεγονός.

Τό συντηρητικό χαρτοπαίγνιο στα τρία καφενεία του χωριού μας, και ή πατροπαράδοτη εασιλοπαιξία τήν ήμέρα τής Πρωτοχρονιάς ήταν τά δικηρικά σημεία για τήν άρχή του Νέου Έτους. Ο Πρόεδρος τής κοινότητας στο τέλος τής δοξολογίας που έγινε στην εκκλησία μετά τή θεία λειτουργία τής πρωτοχρονιάς εδγήθηκε μεγαλοφώνως για όλους ύγια, εύτυχια, άγάπη και ειρήνη για τό έτος 1982.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Τελείωσε ή εξωτερική αποχέτευση του Πνευματικού Κέντρου από τόν άνάδοχο εργολάβο Δημήτριο Μηλίτη, και ή τοποθέτηση των ειδών ύγεινης από τούς ύδραυλικούς Αφράς Μανώλη, ή συνεγχεθεί ή τοποθέτηση των ύλινων κιγκλιωμάτων στις σκάλες και τίς θεράντες, και οι συμπληρωματικές έργσεις σε χώματα και φωτισμό, ώστε κατά τό ερχόμενο θέρος να μπορούσαν να ενοικιαστούν τά δωμάτια του ξευνός.

«ΜΑΥΡΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ»

Δέν μιάς τά λέει καλά ή αρχηγός μας ΓΙΑΝ. ΠΑΓΙΖΑΝΟΣ στο προηγούμενο φύλλο τής Ν., σχετικά με τήν όνομασία προελεύσεως του «Μαύρου Μεσενικόλα», γιατί εκτός από τά καλά λόγια ότι όλα είναι έτοιμα, και μόλις τελειώσει ή έδαφολογική έξέταση τής περιοχής στην άρχή, και τό κτηματολόγιο άργότερα, άμέσως θα δοθεί ή όνομασία προελεύσεως, και ότι τό σταφύλι «Μαύρο Μεσενικόλα» είναι ένα απ' τά καλύτερα τής πατρίδας μας, και ότι μπορεί να ενισχυθεί με μικρή ποσότητα πατίκι για μια καλύτερη ποιότητα κρασιού, τίποτα άλλο δέν μιάς είπαν οι άρμόδιες ύπηρεσίες, και οι χωριανοί μας περιμέναν, επί 8 χρόνις, να άκούσουν σάν κημπάνη άναστάσεως, τό άγγελμα τής όνομασίας, και άντι ατόης, χτύπησε γι' ατόους, ή πένητη και πάντα του θανάτου, μάλιστα κημπάνη θανάτου είναι για κείνους τουλάχιστον που κηρέμειαν, στο χωριό, με τήν ψευδαίσθηση ότι ή περιοχή μας ενδύνειται για ήμπελοκαλλιέργεια, ότι τά προϊόντα τής θα πάρουν τήν όνομασία προελεύσεως, ότι θα δοθούν κίνητρα από τό Κράτος για τό έδαφολογικό των άκαταλλήλων ήμπελων, και για τήν εν νέου άναμπελωση ατό των, σύμφωνα με τίς ύποδείξεις των άρμόδιων ύπηρεσιών κλπ. Τώρα, ύστερα από 8 χρόνις, σε λένε χρειάζονται και άλλες ποικιλίες για να μπειτε σε προνομιοόχο θέση, φυτέψτε και τίς νέες ποικιλίες, σά να είναι ρεθόθια ή φασόλια, να τά φυτέψη τήν άναξη και να τά έχεις έτοιμα τό φθινόπωρο. Δέν ξεράτε ότι για να γίνει εν νέο ήμπελι με τίς ποικιλίες που ζητούνται χρειάζονται 5 χρόνια, και ποιός περιμένει άλλα πέντε χρόνια, άλλα και ποιός άγγυλάει ότι ύστερα απ' ατό θα δοθεί ή όνομασία προελεύσεως, κηινούργια μέρη κηινούργια λόγια. Άφού οι ύπηρεσίες ενδυναμούνται πραγματικά για τά καλά κρασιά έρευνήσαν μήπως, τή μικρή ατή ποσότητα των σταφυλιών που χρειάζεται να σμίζουν με τά μαύρα Μεσενικόλα μπορούμε να τήν πάρουμε από άλλη περιοχή, έως ότου γίνουν τά δικά μας. Τελειώνοντας, έν τό Κράτος ενδιαφέρεται πρήγναι για τούς άργότερα, έν επιθυμεί να παρκαθεί μια καλή ποσότητα κρασιού απ' τά σταφύλια Μαύρου Μεσενικόλα και θέλει να άναπτυχθεί ή έπαρκακή τούτη περιοχή μας, να δώσει από τώρα τήν όνομασία προελεύσεως, να δοθούν κίνητρα για τήν επέκταση των ήμπελων, που τό χωριό μας έχει 2.500 - 3.000 στρέμματα εγκαταλλαιμένα ήμπελοτόπια, για τήν έκτρέψωση και τήν άναμπελωση των άκαταλλήλων ήμπελων, και όλα θα πάνε καλά.

ΑΠΕΙΡΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

Η Φωτεινή Δημητρίου Μανώλη, γέννησε κοριτσάκι.
Η Ίωάννα Δημητρίου Καρακωτανή, γέννησε κοριτσάκι. Τους εύχόμαστε να τούς ζήσουν, και να προδεύσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στήν εκκλησία τής ένορίας μας, τήν ήμέρα των Χριστουγέννων ο Χρήστος Ίωάννου Στυλογιάννης, βάπτισε τά δυό παιδιά του και στο μέν άγοράκι του, που άνάδοχος ήταν ή Δημήτριά Καζιμανή, κάτοικος Αθηνών, έδωσε τό όνομα Ίωάννης, στο δε κοριτσάκι, με άνάδοχο τήν Έλενη Κατσιγιάννη, έδωσε τό όνομα Έλένη.

Εύχόμαστε σε όλους να ζήσουν και να προκόψουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Μιράντα Σωκράτη Κορώνη άρραβωνιάστηκε με τόν Λάμπρο Ντερετζή απ' τή Μητρόπολη, που εργάζεται στην Αθήνα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Δημήτριος Θωμά Κίσκες, στρατιωτικός, γυός του Τυχ. οπαλλήλου Μεσενικόλα, παντρεύτηκε με τήν Μαργαρίτα Ράπη, εκ Αρτίας. Ο γάμος έγινε στην Αγορά Βόλου με τά πατροπαράδοτα ήθη και έθια τής Αργιθέας. Επίσης παντρεύτηκε ή Βαίσις Άναστασία Πανάγου, με τόν Γεώργιο ύπάλληλο ΟΣΕ Αθηνών. Τους εύχόμεθα δλόφυκα να ζήσουν και να εύτυχήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο χωριό μας ή Μαρία Άλκιδιόδη Ηριονά έτών 86 και ή Χαρίκλεια Κοινου Σακμα γκόλη έτών 78. Τους οικειούς τους εύχεόμαστε συλλυπόμεθα.

Η. Η.

ΤΑ ΦΩΤΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 5η σελ.

Με τήν ίδια ήμω λαμπρότητα κηιρόμια ατή τή μέρα στα παιδικά μου χρόνια στο μικρό όρεινό χωριό των Θεσσαλικών Άγρώνων, όπου είναι άγνωστο τό γκάλαξιο νερό τής θάλασσας. Άς γινόνταν ή κατάθεση του Σταυρού στα νερά τής χάλκινης κολυμβήθρας του χωριού. Γιατί, τήν ήμέρα ατή τό χωριό μου ή ποδεχόταν σύσσωμο, με καθολικό συναγερμό, τήν είκόνα τής Μεγαλόχαρης και τήν «Άγια Κάρα» του τοπικού πολιούχου ήερο μάρτυρα Σερραφείμ από τό γειτονικό μοναστήρι τής Κορώνης.

Με τόν άγισμό των φωτών τελειώνουν τά Δωδεκάημερα, άρχίζουν πάλι τά κηιρόμια στα σχολεία, τά χωριατόπαιδα εγκαταλείπουν τά σπιτία τους για τίς πόλεις, ένθ οι μεγάλοι — ατόι που άπόμειναν στα χωριά — άρχίζουν τίς χαιμονιάτικες ή γροτικές έργσεις.

Τήν ίδια μέρα — ύστερα από τή Βάφτιση — ξεκίνησε ο Χριστός για τό δικό του μεγάλο έργο. Για τήν πνευματική σπορά στις φυγές των ανθρώπων. Για ν' εκκλήνει τόν πόνο των φτωχών πλοκαριών του.

1) Στις 18 Δεκ. 81 πέρα από τίς άλλες εκδηλώσεις που έγιναν από τήν ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ στα πλαίσια του γιορτασμού των 100 χρόνων από τήν άπελευθέρωση τής Θεσσαλίας, έγινε γιορτή στο Κεντρικό Ενοδοχείο ΤΥΤΑΝΙΑ με ήμικήτη τόν Δρ. του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΧΙΛΑ, και θέμα: «Προσάρτηση τής Θεσσαλίας στην Έλλάδα».

Ο κ. ΛΑΖΑΡΟΥ στο σύντομο χρονικό διάστημα που είχε στη διάθεσή του — σκιαγράφησε τήν ιστορία τής Θεσσαλίας από καταβολής κόσμου άφήνοντας όλους τούς άκροατές έκθαμβούς με τήν σημαντική έργασία του.

Στό τέλος συγχίροντας τον παρακλήσει να μιάς δώσει τό κείμενο για να γίνει κτήμα μέμση τής «Ν» όλων των Νεδροπολιτών.

Προθυμότητα ο κ. ΛΑΖΑΡΟΥ ύποσχέθηκε να μιάς δώσει: έχ: τό περιληπτικό ατό κείμενο, με άλλο τεμητηρημένο τό όποιο θα δημοσιεύουμε σε συνέχειες.

Άξιόλογη έπίσης ήταν και ή έργση των ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ του ΝΕΣΤΩΡΑ ΜΑΤΣΑ που τήν τροπολόγησε.

2) Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ έστειλε έγγραφο σ' όλους τούς Συλλόγους που είναι στην Αθήνα των Θεσών χωριών και πόλεων, με υπόδειξη κλήσεως για να γραφούν μέλη.

Οι Θεσσαλικοί Σύλλογοι του Λεκανοπέδιου τής Αττικής που κητέκλυσαν τό φθινόπωρο των ΑΥΚΑΒΗΤΤΟ δημοσιογούνται εν άπέρχοις θέματα με τούς χορευτές τούς τραγουδιστές και τίς λαϊκές άρχαίστες όλων των πόλεων τής Θεσσαλίας, είμαι έέπεισ ός σπεύσουν να γραφούν στην ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ για να άποτελέσουν όλοι μαζί μια τεράστια δύναμη πίέσεως, για τήν επίλυση των πόσων προβλημάτων τής πάντοτε ή δικημένης Θεσσαλίας.

Γ. Δ. Η.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜ. ΚΕΝΤΡΟ

Πρόσφεραν για τήν άποπαράταση του Πνευματικού Κέντρου οι κ.κ.:

Βασκαρδάνης Ν. Κωνσταντίνος. Στή μνήμη τής άδελφής του ΜΑΣΤΡΟ ΓΙΑΝΝΙΤΗ ΖΩΗΣ ΒΑΣΚΑΡΔΑΝΗ που πέθανε σε ηλικία 92 χρόνων. Δρχ. 3.000.

Εύχόμεθα σε όλους να ζήσουν και να προκόψουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Μιράντα Σωκράτη Κορώνη άρραβωνιάστηκε με τόν Λάμπρο Ντερετζή απ' τή Μητρόπολη, που εργάζεται στην Αθήνα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Δημήτριος Θωμά Κίσκες, στρατιωτικός, γυός του Τυχ. οπαλλήλου Μεσενικόλα, παντρεύτηκε με τήν Μαργαρίτα Ράπη, εκ Αρτίας. Ο γάμος έγινε στην Αγορά Βόλου με τά πατροπαράδοτα ήθη και έθια τής Αργιθέας. Επίσης παντρεύτηκε ή Βαίσις Άναστασία Πανάγου, με τόν Γεώργιο ύπάλληλο ΟΣΕ Αθηνών. Τους εύχόμεθα δλόφυκα να ζήσουν και να εύτυχήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο χωριό μας ή Μαρία Άλκιδιόδη Ηριονά έτών 86 και ή Χαρίκλεια Κοινου Σακμα γκόλη έτών 78. Τους οικειούς τους εύχεόμαστε συλλυπόμεθα.

Η. Η.

Γεώργιος Κ. Νίνας Μαστρογιαννίτης στη μνήμη τής μητέρας τής ός ένου, Δρχ. 3.000.

Θεοδωρίδης Σοφοκλής και Ανδρία (Μαστρογιαννίτη) όμοιος - Δρχ. 5.000.

Μήτσιου Χρ. Αλέξανδρος (Θεσώνικη). Στή μνήμη των γονιών του τής σύζυγου του ΕΓΓΛΑΜΠΗ-ΑΣ και των άδελφών του. Δρχ. 10.000.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ

Πρόσφεραν στο Σύλλογο οι κ.κ.:

Γεωργίου Ν. Κωνσταντίνος. Στή μνήμη τής μητέρας του ΦΩΤΕΙΝΗΣ Δρχ. 3.000.

Κατοίκος Β. Ίωάννης στη μνήμη τής γυναίκας του ΜΑΡΙΑΣ Δρχ. 1.000.

Ακτίνας Άπόστολος και Γιάννης. Στή μνήμη του πατέρα τους ΠΑΠΑ Δρχ. 6.000.

Τό Διοικητικό Συμβόλιο του Συλλόγου εύχεόμαστε όλους και εύχεται στον κ. Ίλινα καλή ξεκοράση και στους άλλους που έχασαν τούς δικούς τους να ζήσουν και να τούς θυμούνται κίώνια.

Τό Δ.Σ.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΤΗ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Όπως γίνεται πάντοτε, δημοσιεύουμε τά όνόματα των συνδρομητών με τό ποσό που μιάς έστειλαν για τήν «Νερόπολη», που έχει θέση αποδείξεως για τόν συνδρομητή, αλλά και δικαιολογητικά για τό Τμήμα τής Ένώσεως, γιατί τό κομηάτι ατό τής Έφηνι, με τά όνόματα και τά ποσά των συνδρομητών κηριτωώνεται πίσω από τήν άπόδειξη, με τήν όποια κηρώνεται, σάν έσοδο εφημερίδας, τό Τημείο του Συλλόγου. Άν κάποιος από λάθος δέν ίδει τό όνομά του για τά χρήματα που έδωσε, να επικοινωνήσει με τόν κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΓΙΖΑΝΟ.

Βασκαρδάνης Ν. Κώστας	1.000	(Βόλος)	500
Μήτσιου Νρ. Άλέκος		Γόρβιος Γ. Κώστας (Βουν.)	500
(Θεσσαλονίκη)	1.000	Άντωνίου Άριστέα Ουγ. Άριστοσ,	500
Άγορίτσας Θ. Βασίλης	1.000	Ράϊκος Άναστ. Δημήτρ.	500
Καπέκας Δ. Άνδρέας	500	Ράϊκος Άναστ. Ίωάννης	500
Καφαντάρης Βάσος Χρίστος (Βουνέσι)	500	Σερμπέτης Δ. Στέφανος	500
Νκωϊάκου Άγορίτσας Βασκαρδάνη	500	Τζίφος Θωμάς	300
Άδώνη		Κρανηζής Αν. Δημήτριος	300
Άδώνη		Κατοίκος Σερ. Σπύρος	
Βασιλίκης Τζένη Βασκαρδάνη	500	(Βουνέσι)	250
Μαστρογιαννίτης Άνδρέας	500	Κατοίκος Σερ. Άριστοτέλης	250
Βασκαρδάνης Κ. Γεώργιος	500	(Βουνέσι)	
Θανόπουλος Άντώνιος	500	Κατοίκος Σερ. Ίωάννης	250
Κιάφκας Α. Βασίλης	500	(Βουνέσι)	
Μάτης Δημ. και Θάλας		Κατοίκος Σερ. Βασίλης	250
(Κιάφκας)	500	(Βουνέσι)	
Γκιόκοπουλος Άθ. Χρίστ.		Καρακωϊός Χρ. Άιστοσ.	200